

[Søren B. Jørgensen]

bedsministeren. Det vil vi gerne gøre i dag; det er som sagt den 6. februar 1985.

Ministeren har fremsat et lovforslag, der skal sikre de indkaldte en tilbagevendelsesret til det arbejde, de forlod, da de blev indkaldt til militærtjeneste. Forslaget bygger på en betænkning fra et udvalg, der blev nedsat af den tidligere, socialdemokratiske regering.

Selve tanken, at samfundet bør beskytte den værnepligtige lønmodtager mod afskedigelse på grund af aftjening af værnepligt, synes jeg er god, og den kan vi tilslutte os.

Men ministeren foreslår, at man skal have været på samme arbejdsplads i 9 måneder, før man indkaldes, for at omfattes af bestemmelserne. Ministeren foreslår også nogle tidsfrister, der skal overholdes af den værnepligtige over for arbejdsgiveren, med hensyn til indkaldelse og hjemsendelse. Endelig foreslår ministeren, at man mister anciennitet under indkaldelsen.

Det er min opfattelse, at ministeren gennem disse betingelser er lovlig streng. Hvorfor skal det f.eks. være 9 måneder hos den samme arbejdsgiver? Der er jo tale om unge mennesker, der ikke har været så længe på arbejdsmarkedet, og ydermere foreslår ministeren, at eventuel lære-, elev- og praktikperiode ikke skal tælles med i de 9 måneder. Jeg mener, det må længere ned.

Hvad anciennitetsspørgsmålet angår, synes jeg også, bestemmelsen er lovlig stram, for ministeren kan jo ikke afvise, at den lønmodtager, der bliver pålagt at aftjene sin værnepligt, bliver dårligere stillet end den kollega på samme arbejdsplads, der slipper fri. Så det synes jeg vi skal se lidt på i udvalget.

Også spørgsmålet om de tidsfrister, som den værnepligtige skal overholde over for sin arbejdsgiver, vil jeg gerne lige vende en gang i udvalget, for hvis tidsfristerne ikke overholdes, er det jo ensbetydende med, at den værnepligtige automatisk opsiges sit arbejde, og jeg tror nu nok, at man har andet at tænke på under indkaldelsen end at skrive breve til sin arbejdsgiver.

Som lovforslaget er udformet, vil det også kun være en meget lille del af de indkaldte, der kommer ind under denne lovgivning. Tilbage står problemet: hvad med dem, der ikke har et job at vende tilbage til efter aftjeningen af den militærpligt, som samfundet har pålagt dem? Hvad skal vi gøre ved dem? Hvordan kan vi sikre dem? Jeg håber, vi un-

der udvalgsarbejdet også kan tage det problem op og forhåbentlig finde en løsning, som de værnepligtige føler er tilfredsstillende. Her vil jeg gerne pege på arbejdstilbudsordningen, hvis vi endnu har den til den tid, og eventuelt også andre muligheder.

Med disse ord skal jeg tilsige socialdemokratiets positive medvirken til et udvalgsarbejde, hvor vi vil prøve at finde et flertal for de ændringer, jeg her har peget på, og som jeg mener bør foretages for at gøre loven så god som muligt.

Houe (KF):

Det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag hilser vi i det konservative folkeparti velkommen. Der har længe været behov for og ønske om, at værnepligtige sikres en mulighed for noget lettere, end tilfældet er i dag, at vende tilbage til den arbejdsplads på det civile arbejdsmarked, de forlod før indkaldelsen.

Det ser ud til, at ministeren har udformet lovforslaget sådan, at både de værnepligtige og arbejdsgiverne kan drage nytte af loven, når den forhåbentlig snart er vedtaget.

Den del af ungdommen, der i dag pålægges den ret og den pligt, det er at stille sig til rådighed for samfundet til dets forsvar, er efterhånden så lille, at en lovfæstelse af deres mulighed for at vende tilbage til det arbejde, de forlod før indkaldelsen, er både rimelig og retfærdig.

Med disse bemærkninger vil jeg på det konservative folkepartis vegne takke ministeren for forslaget og love vor støtte til en hurtig og fornuftig udvalgsbehandling af det.

Tørnæs (V):

Da kristeligt folkepartis ordfører ikke kan være her, vil de synspunkter, jeg nu fremsætter på venstres vegne, også være dækkende for kristeligt folkeparti.

Efter vores opfattelse er lovforslaget udtryk for en velafbalanceret løsning på de problemer, de værnepligtige har med tilknytningen til deres arbejdsplads. Det er klart, at disse problemer vil blive mindre i takt med den stigende beskæftigelse. Der må tages hensyn til dels de værnepligtiges problemer, dels problemerne på den værnepligtiges arbejdsplads.